ఒడ్డున పడిన చేప

ఎం. మస్తాన్ రెడ్డి

'ఇ[illegible] అవసరం తనకు లేదనే [illegible] అమ్మకు అదించింది నా [illegible]. అప్పుడే అమ్మ [illegible] అద్దం బిగించిన ఒక పాత ఫోటో వుంది. ఆ ఫోటో నా చిన్నప్పుడు మా ఊరి పోలేరమ్మ జాతరలో నేనూ అమ్మ కలిసి తీయించుకున్నది. అమ్మ చేయి పట్టుకుని నిలబడి ఉన్న నేను అన్నింటా ఎదిగాననుకుంటుంటే అమ్మ మాత్రం ఇప్పటికీ ఒదిగే ఉంది. నేను ఆ ఫోటో ఉనికే మరచిపోయాను. ఆమె మాత్రం అపు రూపంగా దాచుకుం దన్నమాట.

పెద్దగా అరచి 'గీ' పెట్టకపోయినా, కాస్త యినా రాద్ధాంతం చేస్తుందనుకున్న అమ్మ, భూదేవి అంత ఓర్పుతో 'కీ' ఇచ్చిన మరబొమ్మలా మాటామంతీ లేకుండా వచ్చి కారు వెనుక సీట్లో కూర్చుంది. నౌకరు లోపల నుండి శిథిలావస్థలో ఉన్న ట్రంకుపెట్టె, వక్కలు పగులకొట్టుకునే చిన్న అమాన్‌దస్తా, చేతి సంచి తెచ్చి కారు డిక్కీలో సర్దాడు.

"అమ్మా! సామాన్లు..." అన్నాను మెల్లగా.

"నా సామాన్లు అంతేరా నాన్నా" అంది కల్మషం లేని నవ్వుతో.

[illegible] ఆగి, 'వెళ్తానమ్మా అబ్బాయి జాగ్రత్త" [illegible] 'జాగ్రత్త' తన కొడుకైన నన్ను గురించో, [illegible] 'మంచిది' అని తల [illegible] పట్టుకుంటూ. కారు కదిలించాను.

కారు ముందుకు వెళుతుంటే...

నా ఆలోచనలు వెనక్కి వెళుతూ గతాన్ని కళ్ళ ముందుకు తెస్తున్నాయి. జీవితమనే వైకుంఠ పాళిలో ఆరోహణ అవరోహణలను బేరీజు వేసుకుంటూ నిదానంగా డ్రైవ్‌చేస్తున్నాను, విశాఖపట్నం వైపు.

* * *

మాది శ్రీకాకుళం జిల్లాలోని ఓ పల్లె.

మధ్యతరగతి రైతు కుటుంబం. నాకు ఊహ తెలిసేటప్పటికే మా నాన్నగారు లేరు. అమ్మే సర్వస్వం అయిన నన్ను బంధువులు 'అమ్మ కూచి' అని గేలి చేసేవాళ్ళు.

నా ఎనిమిదేళ్ళ వయసులో నా దాయాదులు మా పొలాన్ని కలుపుకొని, వాటిమీద అప్పులు చేసి జల్సాలు చేస్తూ మమ్మల్ని ఇబ్బంది పెట్టసాగారు. 'ఇదేమిటి?' అని అడిగిన అమ్మను బూతులు తిట్టే స్థాయికి దిగజారారు. ఉన్న పాత పెంకుటిల్లు మరమ్మత్తులు కోరుకోవడం, గేదెలకు దాణా లేక సరిగా పాలివ్వకపోవడం, ఊళ్ళో అప్పులు పుట్టకపోవడంతో పూలు అమ్మిన చోట కట్టెలు అమ్మే స్థితిని తట్టుకోలేకపోయింది అమ్మ.

ఒకరోజు నన్ను దగ్గర కూర్చోబెట్టుకుని "ఈ ఊళ్ళో ఇక గౌరవంగా బ్రతకలేమురా. నిన్ను వీళ్ళు పాలేరుగా మారుస్తారేమోనని భయంగా ఉంది. అందుకే ఈ రాత్రికి ఊరు వదలి వెళుతున్నాం," అంటూ తల నిమిరింది అమ్మ.

అర్ధరాత్రి దాటాక పశువులు కాసే కుర్రాడి సాయంతో ఊరికి అయిదు కిలోమీటర్ల దూరంలో ఉన్న రైల్వే స్టేషనుకు చేరాము. పూర్తిగా తెల్లవారకముందే 'దొంగల బండి' అనబడే ప్యాసింజరు రైలుబండి రావడమూ, లైట్లు వెలగని వెనుక భోగీలో మేము ఎక్కి సర్దుకోవడమూ రైలు కదిలాక చల్లగాలికి అమ్మ ఒడిలో తల ఉంచి నిద్రలోకి జారుకోవడమూ నాకు ఇప్పటికీ బాగా గుర్తున్నాయి.

* * *

విజయనగరం చేరి ఊరి చివర కమ్మల (తాటాకుల) ఇల్లు అద్దెకు తీసుకుని ఎలాగోలా ఒక పెద్ద వ్యాపారస్తుని ఇంట్లో వంట పనికి ఇంటి పనికి కుదిరింది అమ్మ. ఓ రాత్రి అకాలవర్షం పట్టుకుంటే ఇంటి మధ్యలోని గుంజవద్దకు సామాన్లు సర్ది, నీళ్ళు కారుచున్న చోట్ల గిన్నెలు పెట్టి కారని మూలలో నన్ను పడుకోపెట్టింది. ఉరుములు మెరుపులతో వాతావరణం బీభత్సంగా ఉంటే నా వీపుపై చేయివేసి సున్నితంగా తడుతూ ఏదో ఆలోచిస్తూ ఆ రాత్రంతా జాగరణ చేసింది.

మరుసటి రోజు ఒక నిర్ణయానికి వచ్చింది అమ్మ. తన వ్రేలికున్న బంగారు ఉంగరం అమ్మి ఆ ఇంట్లోనే ఒక చిల్లరకొట్టు ప్రారంభించి దగ్గరలోని బడిలో నన్ను చేర్పింది.

నా పెరుగుదలతో బాటు అంగడి కూడా ఎదిగింది. మెట్రిక్‌లో ఇంగ్లీషు మాస్టారు చెప్పిన, 'తల్లి గుండె కోసి తనయుని ప్రియురాలికోసం ఇచ్చిన' గ్రీకు కథ విని నా తల్లిని గుండెల్లో గుడికట్టి పూజిస్తానని ఒట్టుపెట్టుకున్నాను. కాలం గడిచాక, చీటీలు కట్టించుకోవడం మొదలెట్టాక మా పరపతి పెరిగింది. ఉన్నచోటు, ఇల్లు మారాము. బి.ఏ. పాసయ్యాక అలసిన అమ్మకు విశ్రాంతినిచ్చి వ్యాపారాన్ని పూర్తిగా నా చేతుల్లోకి తీసుకుని వృద్ధిచేశాను.

* * *

ఎప్పటినుండో నన్ను గమనిస్తూ ఉన్న, మాకు హోల్‌సేల్‌గా కిరాణా సామాను ఇచ్చే షావుకారు ఒకరోజు ఇంటికి రమ్మని కబురుపెట్టాడు. కాఫీ ఫలహారాలయ్యాక 'నువ్వు మా అమ్మాయికి నచ్చావోయ్. ఒక్కగానొక్క కూతురు. తల్లిలేని పిల్ల, గారాబంగా పెరిగింది. తను అడిగింది ఏనాడూ కాదనలేదు. కట్నం నీ ఇష్టం. మార్కెట్టులో నాలుగు బియ్యం కొట్లూ, ఇనప్పెట్టె నిండా డబ్బూ నగలూ ఉన్నాయి. రావల్సిన బాకీలు లక్షల్లో ఉన్నాయి. ఈ నెలలోనే మంచి [illegible] ఏకబిగిన అన్నీ ఆయనే మాట్లాడారు.

మెడలో బంగారు గొలుసుతో ఇంటికి వెళ్ళి విషయం అమ్మకు చెప్పాను.

"అంత పెద్దవాళ్ళతో సంబంధం అంటే భయంగా ఉంది రా నాన్నా' అంది అమ్మ.

"నీకు ఇష్టం లేదని చెప్పు. వద్దని ఇప్పుడే చెప్పి వస్తాను."

"నీ సుఖమే, నీ ఆనందమేకదరా, నేను ఎప్పుడూ కోరుకునేది."

"అయితే ఈ సంబంధం..." నాన్నాను.

"తాంబూలాలు పుచ్చుకునేందుకు వస్తున్నామని కబురు చెయ్యి" సంతోషంగానే చెప్పింది.

మా పెళ్ళయిన కొన్నాళ్ళకే మామగారు గుండెపోటుతో గుటుక్కుమనడంతో ఆస్తితో పాటు ఇంటి పెత్తనం కూడా నా భార్యపరమైంది. అమ్మకు ఏ బాధ్యతలూ లేవు. అనేకంటే ఆమెను పట్టించుకోవడం మానేశాం అంటేనే సబబుగా ఉంటుంది. అదీగాక, ఆరు గజాల ఎర్రకోక, తెల్ల గుండీలతో వదులుగా ఉండే రవిక, నోట్లో తాంబూలం, బొడ్లో నశ్యం డబ్బి, కొన్ని దశాబ్దాలుగా జడవేయక జారు ముడితో ఉన్న తనకట్టు, ఇదీ అమ్మ ఆహార్యం. సినిమాల్లోని అమ్మ పాత్రల్లా అందమైనది కాకపోయినా అనాకారి కాదు. అసలు సృష్టిలో అమ్మ అందానికి నిర్వచనం లేదు. అమ్మ భాష ఎలాగూ మారదు కనుక కనీసం వేషం అయినా మార్చుకుంటేనే హాలులోకి రావాలని షరతుపెట్టింది మా ఆవిడ. అప్పటి నుండి అపరిచితులకు అమ్మ కనబడదు. ఆమె మాట వినబడదు.

* * *

కొడుకు పుట్టాక వాడి అలనా పాలనా చూసేందుకు ఆయాను కుదిర్చింది శ్రీమతి. 'నేను ఉన్నాను కదమ్మా' అన్న అమ్మ మాటను ఖాతరు చేయకపోగా నిరసన చూపులతో బిడ్డను ముట్టుకోవడం ఇష్టం లేదన్న భావాన్ని 'ఈ వయ

పాపం గోవిందా!

[illegible] కదుస్తుందంటారు [illegible] గోవింద విషయంలో నిజమైనట్లే ఉంది. సినిమాల్లేక, తగిన గుర్తింపు లేక తహతహలాడుతున్న గోవిందాకి స్టేజ్ షోల్లో కూడా సరైన ఆదరణ లేకుండాపోతోందట. స్టేజ్ షోల్లో బాగా డ్యాన్స్ చేస్తాడని గోవిందాకి మంచి గుర్తింపు ఉంది. కానీ సినిమాల్లో ఐరన్ లెగ్గని పేరు రావడంతో ఆయనగారితో స్టేజ్‌పైన డ్యాన్స్ చేయడానికి ఒక్క హీరోయినూ రావడం లేదట. మంచి సన్నిహితులుగా పేరున్న రవీనాటాండన్, రాణీముఖర్జీలు కూడా మొహం చాటేస్తున్నారట. పాపం గోవిందా!

కోయి మిల్‌గయా-2!

హృతిక్‌రోషన్ హీరోగా 'కోయిమిల్‌గయా-2' సినిమా తీయబోతున్నట్లు బోగట్టా. హృతిక్ హీరోగా కహోనా ప్యార్‌హై తరువాత హిట్టయిన సినిమా కోయిమిల్‌గయా. దాంతో అదే సినిమాని సెకండ్ పార్ట్‌గా కూడా తీయాలని హృతిక్ తండ్రి రాకేష్‌రోషన్ సన్నాహాలు చేస్తున్నాడట!

100% AYURVEDIC PRODUCT

గ్యాస్‌ట్రబుల్‌తో బాధపడుతున్నారా?

మలబద్ధకముతో

ఇబ్బంది పడుతున్నారా?

కడుపునొప్పి మొదలగు జీర్ణశక్తికి సంబంధించిన వ్యాధులకు అనేక సంవత్సరముల నుండి ప్రయోగములు చేసి చంద్రికా వారిచే తయారుచేయబడినటువంటి అతి ఉత్తమమైన ఆయుర్వేద మందు

క్యాప్‌జైమ్

చూర్ణము

జీర, ఇంగువ, సైంధవలవణం, యవాక్షారము, ఇసఫ్‌గోల్, మారీచము మొదలగు అనేక రకములైనటువంటి అతి ఉత్తమమైన ఆయుర్వేద మూలికలతో తయారుచేయబడినది.

ఈ క్యాప్‌జైమ్ చూర్ణమ్ తీసుకొనుట వలన ఎటువంటి సైడ్‌ఎఫెక్ట్స్ రావు

మార్కెట్ చేయువారు

రామా మెడికల్ డిస్ట్రిబ్యూటర్స్ & కో.

పార్కురోడ్, విజయవాడ - 1. ఫోన్: 2424133.

మలో మీకెందుకులెండి [illegible] కష్టం నాకుంతలో ఆ సంభాషణను తుంచేసింది. ఓసారి పనిలో లేని సమయంలో మనవడ్ని ముద్దాడబోయిన అమ్మను నానామాటలతో గాయపరిచింది.

ఓరోజు డైనింగ్ టేబుల్ వద్ద "మీరెందుకు అమ్మగారికైనా భోంచేయమనండి, లేదా, మనం తిని వెళ్ళిన తర్వాతయినా కూర్చోమనండి. ఆ [illegible] అరుపక్కనే నాకసలు భరించలేకున్నాను. వాంతి వస్తోంది" అంటూ తెగేసి చెప్పింది ఇల్లాలు. అప్పటినుండి తన భోజనం గదికే తెప్పించుకోసాగింది అమ్మ.

* * *

"ఏమండీ! మీ అమ్మగారిని ఏదయినా ఆశ్రమంలో చేర్పించండి. ఎంత డబ్బు అయినా పర్వాలేదు. అప్పుడే నాకు మనశ్శాంతిగా ఉంటుంది." రాత్రి భోజనాలయ్యాక పడకపై జీవిత భాగస్వామి నవ్వుతూ దగ్గరకు వచ్చింది.

మా ఆవిడ డబ్బుతోపాటు నవ్వు కూడా పొదుపుగా వాడుతుంది. ఏదయినా ఫంక్షన్‌లో వీడియో కెమెరా లైటు మొఖం మీద పడినప్పుడే ప్రక్కవారితో నవ్వుతూ మాట్లాడడం గమనిస్తూ ఉంటాను.

"ఈ విషయం అమ్మతో నేనెలా చెప్పను?" అన్నాను.

"నేనే చెబుతాను" అంది గోమంగా.

"సరే! అలాగే" అన్నాను మరో మార్గం లేక.

"అందుకే మీరంటే నాకు లైకింగ్" అన్నది నా మీద చెయ్యివేసి కళ్ళు మూసుకుంటూ.

* * *

కారు నగర పొలిమేరల్లోకి ప్రవేశించేటప్పటికే బాగా చీకటిపడింది. మరో పది నిమిషాలలో వృద్ధాశ్రమంలో ఉంటాం.

"అమ్మా!"

"ఏరా నాన్నా?"

"ఈ విషయం నీకు..."

"నౌకర్లద్వారా కొన్నాళ్ళ క్రితమే తెలుసు."

కుటుంబ విషయాలు ఆఖరున తెలిసేది ఇంటి యజమానికేనన్నది మరోసారి రుజువైంది.

"అమ్మా.. మరి .. మరి.."

"చెప్పు నాన్నా..."

"అక్కడ ఎవరితోనూ నేను నీ కొడుకునని చెప్పకూడదు" మాటలు తడబడుతున్నాయి. ముక్కోటి దేవతలు ఒక్కసారిగా కన్నీరు కార్చి నట్లు వర్షం మొదలయ్యింది.

కొడుకు మనోభావాలను చదవగల శక్తి మాతృత్వంతోబాటు ప్రసాదిస్తాడేమో ఆ దేవుడు! ఆ ఉత్తమురాలు నా ఆలోచనలను అర్థం చేసుకున్నట్లుంది. మౌనంగా మందహాసం చేసింది. ఒకప్పుడు ఫలానా ఆవిడ నన్ను కన్నతల్లి అని గొప్పలు చెప్పుకున్న నేను, ఇప్పుడు నన్ను కన్న కొడుకునని చెప్పవద్దన్నాను. పరిస్థితులకు అనుకూలంగా మనిషి మంచికంటె గొప్పకే విలువనిస్తాడు. ఇది మానవనైజమేమో!

* * *

ఆశ్రమ గుమస్తా కొన్ని కాగితాలపై అమ్మ సంతకాలు తీసుకున్నాడు. వాటి సారాంశం ఇది. "నాకెవరూ లేరు. అనాథను. నేను మరణిస్తే నా అంత్యక్రియలు మీరే నిర్వహించాలి."

ఆశ్రమ నిర్వాహకులు అమ్మను ఆమెకు కేటాయించిన మేడ మీది గదికి పంపారు. సెక్రటరితో మాట్లాడి కాసేపాగి నేనూ ఆ గదికేసి నడిచాను. చివరి మెట్లు ఎక్కుతుండగా అమ్మ మాటలు వినబడ్డాయి. కిటికీలోంచి గదిలోకి చూశాను. కొందరు ఆడ మగ వృద్ధులు చుట్టూ చేరి ఉండగా అమ్మ ఎవరి ప్రశ్నకో జవాబిస్తోంది.

"ఎవరో అయితే ఇన్ని జాగ్రత్తలు ఎందుకు తీసుకుంటారమ్మా? అతను మా అబ్బాయికి స్నేహితుడు."

గుండెల్లోని బరువు తొలగినట్లు హాయిగా నిట్టూర్చాను.

"మరి మీ కుమారుడు!" ఎవరో ఆరా తీస్తున్నారు.

"మిలిటరీలో ఉండేవాడు. ఆ మధ్య జరిగిన కార్గిల్ పోరులో పోయాడు." అమ్మ ఏడుస్తోంది.

జీవనసమరంలో కష్టాల్ని కాలితో తన్ని ఎక్కడా కళ్ళు చెమ్మగిల్లనీయక ధైర్యంగా నిలచిన అమ్మ, ప్రవాహానికి ఎదురీత ఈదిన అమ్మ రోదిస్తోంది. అబద్ధమేకదా! ఎందుకంత బాధ?

అడుగు ముందుకు వేయబోతుంటే...

"మరి నీకోసం ఇంత ఖర్చు చేస్తుంటే అతని కుటుంబీకులు ఊరుకున్నారా?" ఓ పెద్దావిడ అనుమానం వ్యక్తం చేసింది.

"ఇతనికి తల్లిదండ్రులు లేరమ్మా. పార్వతీ దేవిలాంటి భార్య, కుమారస్వామిలాంటి కొడుకు ఉన్నారు. ప్రభుత్వం ఇచ్చిన డబ్బుతో నా శేష జీవితాన్ని వాళ్ళింట్లోనే గడపమన్నారు. ఇతన్ని చూసినప్పుడల్లా నా బిడ్డే గుర్తుకు వస్తాడని నేనే వద్దన్నాను. ఆ చల్లని ఇల్లాలు నాకు ఇలాంటి నీడ చూపించేంత వరకు నిద్రపోలేదు. తన భర్తనీ నిద్రపోనివ్వలేదు," కళ్ళు తుడుచుకుంది.

నేను గదిలోనికి ప్రవేశించాక కొందరు నా వైపు కృతజ్ఞతా భావంతో చూస్తే, మరికొందరు ఆరాధనా భావంతో నెత్తిమీద చేతులుంచి ఆశీర్వదించి వెళ్ళారు.

అమ్మ మాత్రం అలలులేని అమృత సరోవరంలా నిండుగా ఉంది. అందుకనేమో, బ్రహ్మోపదేశం ఇచ్చే తండ్రి తపశ్శక్తి కంటే జన్మనిచ్చే తల్లి జీవశక్తి గొప్పదన్నారు ఆర్యులు. ఆ క్షణంలో ఎన్ని జన్మలకైనా ఈ మాతృదేవతకే కొడుకుగా పుట్టాలనిపించినా, నాలాంటివాడికి మాత్రం ఆమె తల్లిగా ఉండకూడదని వెంటనే అనుకున్నాను. మారుతున్న సమాజంలో మానవ సంబంధాల విలువలు దిగజారుతుంటే ఆ జారుడు మెట్లమీద జీవనం సాగిస్తున్న నాకు

(గళ్ల) ముడి కట్టండి!

[redacted]

■	1	2		■	3	
4	■		■	5		■
6			■	■	■	7
	■	■	8	■	9	
■	10	11		■	■	
12	■		■	13	14	
15				■		■

పజిల్ చేరవలసిన తేదీ

27-12-2003

అన్ని సమాధానాలు సరిగ్గా రాసిన వారిలో లాటరీ పద్ధతిలో ఎంపిక చేసి 5 గురికి రూ. 75/- చొప్పున అందచేస్తాము

ఆధారాలు:

అడ్డం

1. విలోపమైన **తక్కువ**
3. **స్వకీయం**
5. చెలికత్తె
6. జుట్టుకి కొండొకచోట, అరటిచెట్టుకి తప్పనిసరిగా ఇది ఉంటుంది
9. ఇదొక మొక్క, బంగాల్‌ను కూడా ఇలా వ్యవహరిస్తారు
10. పసుపు పచ్చని పూవు
13. ఒకటి కొంటే మరొకటి...
15. చిమిడిన అన్నం

నిలువు

2. ఇప్పటికైనా బంగారాన్ని మెరుగుపరిచే వస్తువు దొరికింది
3. ఎండిన అల్లం
4. ప్రాణమున్నంత వరకు ఇది ఉంటుంది
7. పలికించెడువాడు రామభద్రుడైతే పలికెడిది...
8. రివాజుకి ముందు మాట. కావ్యశైలి పద్ధతి
11. దడి కట్టబడ్డ గుర్రపుశాల
12. రంపాన పెట్టాలంటే ఇది చెయ్యాలా?
14. ఈ ముడి విప్పడం కష్టం

ఈ క్రింది కూపన్ పూర్తిచేసి దీనిని మీ జవాబుతో జతపర్చాలి.

పేరు

....

చిరునామా..

....

....

పిన్‌కోడ్ : | | | | | | |

03-12-2003 (గళ్ళ) 'ముడి కట్టండి'కి లాటరీ పద్ధతిలో ఎంపికైన విజేతలు

1. వి. అనురాధ, బెంగుళూరు
2. ఎన్. కేదార్‌నాథ్, శ్రీశైలం
3. ఎం. రేణుక, అనకాపల్లి
4. వి.ఎన్.ఎస్. మూర్తి, నాగాయలంక
5. వి. మీరాబాయి, మెదక్

■	ఆ	దే	శం	■	లం	క
మీ	■	వ	■	పా	గా	■
స	ర	ళం	■	■	■	భా
ము	■	■	పం	■	ఆ	సు
■	దా	వం	తం	■	■	ర
తె	■	క	■	గో	త్ర	ము
గ	భీ	ర	ము	■	యి	■

ఎందుకో లోలోపల గుండుసూదులతో గుండెను గుచ్చుతున్నట్లు బాధ కలిగింది.

"అమ్మా! ఇక నేను వెళ్ళొస్తా!"

"వెళ్ళిరా నాన్నా. కానీ ఒక్కమాట, నా చరిత్ర పునరావృతం కానీయకు. నా అంత బండ గుండెలు అందరికీ ఉండకపోవచ్చు." చేష్టలుడిగి విన్నాను. లౌకిక విషయాలతో జీవితాన్ని ఇంత క్లుప్తంగా విశ్లేషిస్తుందనుకోలేదు అమ్మ.

ఆమె మాటల్లోని అంతరార్థం? తనకు పట్టిన గతే నా భార్యకు కూడా పడతుందనా? అలా ఎన్నటికీ జరుగదు. మా మీద మమకారం ఏమాత్రం తగ్గకుండా మా కొడుకుని పెంచుతాము. మమ్మల్ని పువ్వులలో పెట్టి పూజించుకునే గుణవంతురాలైన కోడల్ని తెచ్చుకుంటాం.

అంటే! నా తల్లి నన్ను అలా పెంచలేదా? లేక, నా భార్య మంచి కోడలు కాదా?

ఏమిటో! నాలో ఈ భిన్నాభిప్రాయాల సంఘర్షణ!

మేడ మెట్లు దిగుతూ ఉంటే అమ్మ కిటికీ చువ్వలు పట్టుకొని జైలుపక్షిలా చూస్తోంది.

"మెట్లు తడిగా ఉన్నాయి. జాగ్రత్త నాన్నా."

"నీది మరీ చాదస్తం అమ్మా. నేనేమైనా చిన్నపిల్లాడినా?" అంటూ నిదానంగానేదిగి కారువైపు నడిచాను.

* * *

టెలిఫోను ఆదేపనిగా మ్రోగుతుంటే ఇంత ఉదయాన్నే ఎవరై ఉంటారా? అని అనుకుంటూ మంచం మీద నుంచే రిసీవర్ అందుకున్నాను.

"హలో.. అవును.. నేనే.."

"నమస్కారం సార్. అనాథాశ్రమం నుండి గుమాస్తాను మాట్లాడుతున్నాను."

ప్రక్కనే ఆనుకుని ఆదమరిచి నిద్రపోతూ అర్ధనగ్నంగా ఉన్న అర్ధాంగిని విసుగుతో ప్రక్కకు జరిపి లేచి కూర్చుని 'చెప్పండి' అన్నాను.

గుమస్తా అటునుండి విషయం చెప్పాడు. గుండె ఆగినంతపనయింది.

"ఆ! ఎప్పుడు.." ఒళ్ళు జలదరించింది. నోట్లో తడి ఆరిపోతుండగా...

"మీరు ఆశ్రమంలో విడిచి వెళ్ళిన రోజు అర్ధరాత్రి ప్రాణం పోయింది సార్. 'గుండె పోటు' అని డాక్టరు చెప్పాడు. తుఫాను వలన టెలిఫోను తీగలు పాడయిన కారణంగా వెంటనే ఈ విషయం మీకు చెప్పలేకపోయాం. క్షమిం...."

రిసీవర్ చేజారిపోయింది. నీటినుండి బయట పడ్డ చేప ఎక్కువసేపు జీవించదు.

గుండె లోతుల్లోంచి వచ్చిన "అమ్మా" అనే ఆర్తనాదం గొంతులోనే ఆగిపోగా నీళ్ళు నిండిన కళ్ళను గట్టిగా మూసుకొని నిస్సహాయంగా వెనక్కి వాలాను, జరిగిన సంఘటనలలో నా పాత్రను నెమరువేసుకుంటూ. *